

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

Milé sestry a bratři,

jako malý kluk jsem chodíval za babičkou Marií poslouchat rádio Vatikan. Babička držela svoji vrásčitou ruku na malém tmavě červeném lampovém rádiu. Malé knoflíky jak ze slonoviny. Rádio vypadalo jako vajíčko. Zněla znělka a zní i dnes, neproměněna. Kristus vítězí, Kristus kraluje. Možná se nám zdá, pozorujeme-li dění v tomto světě, že to není pravda. Pravda je, že Kristus přinesl revoluci do tohoto světa. Učil, uzdravoval a mluvil v mnoha podobenstvích. Změnil běh světa a jeho konečnou podobu. Spasitel světa a nositel konečného vyústění. To On nás zachránil a Jeho milost nás může sjednotit a přivést do nekonečného společenství milácků vyvolených.

Žehnám vám všem,

jáhen Petr

Březiny

23. – 25. června jsme se rodiny z farnosti vydaly auty do tábora Březiny nedaleko Hluboké, kde jsme strávili víkend s Janem Křtitelem. Po příjezdu jsme se ubytovali a všichni jsme se sešli u ohně, kde jsme vyslechli omluvu Jana Křtitele a starého poutníka. Poté si každá rodina přinesla své křestní fotky, které si pak nalepila na kapky vody. Každá rodina se představila a poté nalepila kapku na veliký plakát. Zazpívali jsme písničku a šli jsme opékat buřty. Večer jsme seděli u ohně a zpívali písničky. Ráno nás probudily kapky deště, kvůli kterým jsme museli mít ranní modlitbu v jídelně a ne na čerstvém vzduchu. Po modlitbě následovala vydatná a dobrá snídaně. Plány nám překazil déšť a proto jsme se museli vydat na procházku až kolem 11. hodiny. Cílem procházky byl kostel sv. Jana Křtitele

Svatý Pavel píše ve svém dopise Korintánům: „Prosím vás, bratři, pro jméno našeho Pána Ježíše Krista, abyste všichni byli svorní a neměli mezi sebou roztržky, nýbrž abyste dosáhli plné jednoty smýšlení i přesvědčení. Dověděl jsem se totiž o vás z domu Chloé, bratři, že jsou mezi vámi spory. Myslím tím to, že se mezi vámi říká: Já se hlásím k Pavlovi, já zase k Apollovi, já k Petrovi, já ke Kristu. Je snad Kristus rozdělen?“ Kristus je navždy sjednocen v nekonečné Lásce se svým Otcem v Duchu svatém. Je malé bílé kolečko, které můžeme přijímat a čerpat nekonečnou sílu z Kristovy oběti za nás. Svět můžeme proměňovat a stávat se solí země, jak nás Ježíš vybízí. Malé a drobné skutky lásky a odpouštění proměňují svět a svět se stává pokojnější. Modleme se společně s papežem Františkem za země stravované chudobou, válkami a za mír ve světě. A zůstávejme sjednoceni v Kristu.

v Perálci. Mezitím jsme plnili různé úkoly, které jsme psali na stopy a „pergamen“. Když jsme doputovali do kostela, zazpívali jsme písničky, pomodlili jsme se a nalepili stopy na plakát s cestou do nebe. Na zpáteční cestě jsme v klidu kráčeli zpátky do tábora, kde nás čekalo grilované maso. Pro děti jsme smažili palačinky a mezitím si maminky nachystaly pro děti vodní bitvu.

Palačinky se vydařily a dětem nejvíce chutnaly palačinky s nutelou, „i tatínkům“. Večer měly děti stezku odvahy a za odměnu dostaly lízátko. Večer některé děti a dospělí zůstali u ohně a zpívali křesťanské písničky. Po snídani následovala modlitba a příprava na mši, kterou vedl náš otec Vladimír a my děti ji doprovodily hrou na hudební nástroje.

Po mši následovalo společné focení a úklid. Po svačině jsme pomalu, ale jistě opouštěli tábor. Víkend byl hezký a těšíme se na další.

Míša a Anička

Info z naší charity

V letošním roce byl realizován projekt za podpory Evropské unie s názvem "Vybavení sociálních služeb – automobil". Díky tomuto projektu jsme obnovili náš vozový park o 24 ks krásných nových automobilů značky Toyota Yaris Hybrid. Tyto „berušky“ jak jim říkají naši zaměstnanci, kvůli jejich červené barvě, slouží v našich službách k dopravě ke klientům, k přepravě klientů k lékaři apod. Jelikož naše služby by bez automobilů nemohly fungovat, máme ještě jeden nový vozový přírůstek Dacia Lodgy, které v terénu poznáte podle reklam našich sponzorů, bez kterých bychom nikdy toto auto nezískali. Velké díky patří všem, kteří nás podporují.

Při oslavách 30. let založení charity, 14. června v Chotovicích proběhlo i zehnění novým vozům.

Akce na podzim letošního roku

S výrobky z našich dílen se zúčastníme několika podzimních a vánočních trhů, výstav a jarmarků. Nejbližší akcí, kde si můžete zakoupit naše výrobky je DEN ŘEMESEL v Proseči, dne 23.9. 2023.

Drazí farníci, milí přátelé.

Určitě jste si všimli, že se 6 odvážných mladých z naší farnosti a náš ještě odvážnější otec Vláďa vydali za dobrodružstvím do úchvatného a v té době ještě živějšího Portugalska. Vedra a sluníčko nás poznamenalo nejen zvnějšku, ale také psychicky, protože teď každé pro vás „vedro“ tady v Česku, je pro nás jen trochu teplejší počasí. Především bych ale chtěla předat to, jak nás tato cesta poznamenala duchovně.

Zažili jsme jak v Portu, tak přímo v samotném Lisabonu spoustu nezapomenutelných chvil. Spoustu chvil, kdy jsme, věřím všichni, cítili opravdovou přítomnost živého Boha. Projevila se ve výjimečných chvílích, jako bylo setkání s papežem, ale i ve chvílích, které můžeme zažívat téměř denně, třeba při společné překrásné modlitbě růžence.

Chtěla bych se s vámi podělit o jednu nádhernou myšlenku, která se mi ukotvila v hlavě a nepřišla zrovna zdaleka. Převypravoval nám ji totiž náš pan farář. Je to taková slovní hříčka. Když Bůh shromáždil všechny vody, nazval je moři, latinsky Marea. Stejně tak Bůh shromáždil všechny milosti do osoby jménem Maria.

Marea – Maria. Nekonečná krása oceánu mi připomínala nekonečnou krásu Matky Boží. Z Portugalska jsem odletěla se spoustou zážitků, radostí a nových uvědomění a jedno z nich je právě důležitost prohlubování vztahu s Pannou Marií.

Za 7 statečných Zuzka Roušarová

Orel Proseč

V prvním loňském čísle našeho farního časopisu jsme psali o Orlu v Proseči. Zmínili jsme v krátkosti jeho historii a aktivity, které jsme od založení orelské jednoty zajišťovali. Uvedli jsme i příklady činnosti, které jsou provozovány jinými orelskými jednotami v republice. Mnohé nejsou tradiční, sportovní, ale to není ke škodě nebo k újmě Orla jako takového. Naopak, je tím dán prostor pro nové nápady, jak zaujmouta „zaměstnat“ děti, věnovat jim čas, probouzet v nich zájem o vytváření společenství a vést je k rozvoji různých dovedností. I naše aktivity v loňském i letošním roce byly tradiční i netradiční. Mezi tradiční patřilo pravidelné každotýdenní scházení se s dětmi na sále v Orlovně, kde jsme s nimi hráli florbal, sálovou kopanou, vybíjenou nebo jiné míčové hry. Na jevišti se trénoval stolní tenis. V podsálí se maminky věnovaly malým dětem v herně vybavené stolními hrami, různými prvky pro prolézání, přeskakování, sestav.

V květnu se nám vydařil cyklovýlet, při kterém jsme projeli okolí Proseče. Mezi netradiční aktivity patřilo Velikonoční tvoření – pletení pomlázek, podzimní pouštění draků, Adventní vazba a putování ke sv. Mikuláši. Řadu činností a relických aktivit zajišťujeme v budově Orlovny, která poslední řádnou přestavbou prošla v šedesátých letech minulého století. Proto se snažíme dle našich možností provádět opravy a rekonstrukce těch částí, které si to nejvíce vyžadují. Od roku 2004, kdy naše orelská jednota byla (znovu) založena, jsme zajistili nátěr střešní krytiny, nové sociální zařízení a místo původního parního ústředního vytápění jsme pořídili plynový agregát na sál. Zrekonstruovali jsme v mezipatře 3 místnosti. Je tu herna pro děti a mládež, kuchyň a jídelna. Dále jsme provedli opravu a zateplení stropu nad sálem a jevištěm a výměnu starých dřevěných oken za plastová v patře na sále. A nyní se nám podařilo zajistit výměnu téměř všech zbývajících oken, vchodových dveří i luxferových velkých oken na schodišti. Téměř půlmilionová investice byla kryta převážně z dotací Pardubického kraje a ústředí Orla, zbývajcí finanční část jsme uhradili z vlastních zdrojů. Snažíme se ale sehnat i finance na zajištění potřebných provozních prostředků

a na sportovní vybavení. Přes Národní sportovní agenturu jsme pro letošní rok obdrželi příspěvek 17 000 Kč na nákup sportovních věcí pro naše děti v Orlu a jejich aktivity. Tato částka se odvíjí od počtu přihlášených dětí v naší jednotě. Až nás bude více, budeme moci žádat o vyšší dotace.

Smyslem tohoto článku není naznačit, jak se snažíme shánět peníze na opravy a činnost. To víme všichni, že sehnat peníze je mnohdy ložité a náročné. Ale to je pouze začátek. Složitější je potom ty vložené prostředky správně využít. Využít se však mohou pouze tehdy, budeme-li moci ty aktivity, které máme pro letošní a příští roky nachystané, zajistit a provádět. A to nemůžeme bez vaší podpory a vaší modlitby. Prázdniny máme za sebou, tak se můžeme těšit na sportovní čtvrtky v Orlovně. První schůzka byla již 14. září 18:30-19:00 hod...takto se budeme scházet každý čtvrtek kromě svátků a prázdnin. Přijít může opravdu každý. Zahrát si florbal, fotbal, tenis nebo si jenom popovídat a uvařit si dobrý čaj. Pokud se vydaří počasí, rádi bychom i letos uspořádali Drakiádu – minulý rok nám vítr moc nefoukal, tak uvidíme jak letos. Než začne adventní čas, zveme vás 30.11. do Orlovny, kde si budete moci uplést a ozdobit svůj adventní věnec. Děti si zase mohou nazdobit svůj vlastní svícen. Materiálu bude dostatek a atmosféra jistě příjemná. 3.12. vás zveme na krátkou procházku po okolí Proseče. A co nás bude čekat – to je zatím překvapení.

Orlovnu je možné využít po předchozí domluvě (orel.prosec@seznam.cz, sms: 732 152 803) třeba na hodinu či více, když zrovna prší nebo jenom chcete s dětmi něco prožít a nechat je proběhnout po sále. Je tu také možnost pronajmout si celou Orlovnu nebo jenom část na rodinné oslavy, přátelská posezení, atd...

Za celý Orel vám přejeme krásně prožitý podzim a těšíme se na společně prožité chvíle.

M. a P. Roušaroví
Orel jednota Proseč

Literární okénko

Kněz Petr Karas nabízí sérii příběhů ze života, ze svého mládí i z nedávné doby. Sdílí nejen náročné chvíle z cest autostopem či z vysokohorských výstupů, ale také silné momentky z jihomoravské farnosti, kde už léta působí. Každý z příběhů v sobě skrývá duchovní pointu. Napínavá četba tak nenápadně přechází v duchovní zamyšlení. Velmi čtivé a celkem nenáročné čtení – vhodné i pro mladé.

Katolická charismatická konference

Motto: „Šťestí, kde bychom ho nečekali“ P. Jacques Philippe

Milý farníci,

letos jsme se již potřetí zúčastnili KCHK, která pro nás byla opět velkou duchovní vzpruhou. Jedná se o největší vícedenní setkání křesťanů v ČR. Inspirací pro motto letošního ročníku byla kniha „Šťestí, kde ho nečekáš“ od kněze a člena Komunity Blahoslavenství ve Francii P. Jacquese Philippa, který byl také hlavním hostem konference.

Jeho slova byla plná pokoje a naděje. Jakákoliv chudoba (chvíle těžkostí) se může stát milostí. Nesmíme ztrácet naději, i když Bůh zdánlivě na naše modlitby neodpovídá. Rada otce Philippa, jak neztrácet naději, zní – vytrvalost v modlitbě, opření se o Boží slovo, přijímání svátostí a podpírání se ve společenství. Také nás povzbudil, abychom nepřestávali konat dobro – v rodině, v práci, mezi přáteli.

Dalšími hosty byli mj. P. Josef Prokeš, P. Petr Karas, P. Pavel Šebestián Smrčina.

Denní program se skládal z chval, přednášek, adorací. Měli jsme také příležitost navštívit koncert a shlédnout divadelní představení. Nedílnou součástí konference byla každodenní mše svatá a možnost svátosti smíření a přímělné modlitby. Celodenní program byl doprovázen chvalovými kapelami.

Pořadatelé vždy také nabízejí celodenní stravu, ubytování, hlídání dětí s vlastním nejen duchovním programem a možnost zakoupení duchovní literatury.

Rádi bychom vás chtěli pozvat k účasti na příští konferenci, která se bude konat **na Brněnském výstavišti v termínu 10. - 14. 6. 2024.**

Dvořákoví

Misijní most modlitby

Prosečské misijní klubko zve všechny přátele misií na společné setkání k modlitbě v rámci Světového dne Misií, které proběhne v sobotu 21.10.2023 v 19. hodin v kostele sv. Mikuláše v Proseči.

V modlitbě budeme myslet na misionáře, pronásledované, chudé, trpící, opuštěné, nemocné, hladové, strádající nedostatkem lásky..., přidáme také prosby za šíření evangelia po celém světě, za dar víry a za papeže Františka. Všechny tyto úmysly také obětujeme při misijní mši svaté v neděli 22. října, na kterou vás srdečně zveme!

Po mši svaté proběhne před kostelem tradiční jarmark, jehož výtěžek pošleme na Papežská misijní díla.

Pouť ke sv. Václavu

V neděli 17. září jsme se s Misijním klubkem vydali na pouť ke kapli sv. Václava v Zrnětině.

Na začátku našeho putování si děti vyrobily ze čtvrtky královské koruny, které si během cesty zdobily diamanty získanými za splnění úkoly. Zkusily si jízdu na koni, rytířský souboj a z přírodnin stavěly kostely. V kapli jsme zazpívali a pomodlili se Litanie ke sv. Václavu. A jelikož nám počasí opravdu přálo, zakončili jsme pouť piknikem. -)

Za MK Ivana Košnarová

Pompejská novéna

Ve východní Itálii leží místo dobře známé mezi všemi milovníky antické historie. Miliony turistů navštěvují každý rok ruiny starověkých Pompejí.

Ve druhé polovině 19. století nemělo okolí Pompejí příliš dobrou pověst. Okolní vesničky byly známy svou vysokou kriminalitou a celkovým mravním úpadkem. Do této situace přichází jednoho dne mladý advokát, blahoslavený Bartolo Longo, obrácený spiritista a satanista – velký ctitel Panny Marie.

S růžencem v ruce chodil od domu k domu a jednoduchým způsobem přesvědčoval lidi o jeho kráse. Účinek byl nevalný. Bartolo si uvědomoval, že je potřeba něco víc – svátosti a trvalá duchovní formace. Když dostal od biskupa pověření postavit nový kostel, nevěděl ještě, že je to začátek velkolepého díla a že zde bude jednou stát jeden z největších kostelů Panny Marie Růžencové na světě.

Bartolo Longo měl neochvějnou důvěru v Mariinu pomoc a věděl, že bez ní by toho moc nezvládl. Proto také stavba nového kostela postupovala i přes všemožné překážky překvapivě rychle. Maria žehnala všem pracím a také šíření růžence. V té době se zde také udála první zázračná uzdravení na přímluvu Panny Marie Růžencové. Roku 1884 měla nevyléčitelně nemocná Fortuna Agrelli vidění Matky Boží s Ježíškem na klíně. Maria ji pochválila za statečné snášení utrpení a k tomu ji přislíbila, že bude uzdravena, když se bude usilovně modlit růženec. Měla se modlit tři prosebné a tři děkovné novény, spočívající v každodenní modlitbě všech 15 růžencových tajemství. Po skončení této novény byla dívka okamžitě uzdravena. Panna Maria navíc Fortuně slíbila něco, co se týká každého z nás: „Kdokoliv touží obdržet nějakou milost, ať se na mou počest pomodlí tuto novénu.“ Tak vznikla Pompejská novéna.

Matice cyrilometodějská s.r.o. vydala brožurku Pompejská novéna, v níž je představen i krátký životopis bl. B. Longa a jeho novéna k Panně Marii Růžencové. Více informací a možnost objednání na www.maticecm.cz.

(převzato z časopisu Milujte se, 59.číslo)

SVĚTOVÝ DEN MISÍ V PROSEČI

MISIJNÍ NEDĚLE

22.10.2023

JARMARK

dobroty z podzimních plodů

Misie je svobodnou a vědomou odpovědí na Boží volání.

Papež František

Setkání mezi lípami

Se synem si občas vymýšlíme absurdity a pak je rozvádíme a bavíme se u toho. Teď naposledy jsme řešili, jak těžké to musel mít skaut-katolík, když se chtěl zúčastnit Světových dnů mládeže v Lisabonu a Jamboree v Jižní Koreji, protože se tyto akce překrývaly.

A pokud by se rozhodl stihnout oboje, protože to skautské trvalo o pár dnů déle a chtěl by si „popojet“ (těžko říct, kterým směrem by to měl blíž), tak akorát stihl evakuaci, protože skautíkům nepřálo počasí.

Ale hledat Boha a hledat společenství stejně naladěných lidí přináší oběti. Určitě každý, kdo měl možnost prožít setkání mladých v Portugalsku si krom vzpomínek na náročnost cesty odnesl i ty krásné a kéž ho provází a naplňují co nejdéle, ideálně navždy. Protože čas, kdy si uvědomíme, že Bůh je blízko a lidé kolem jsou mí bratři, je vzácný.

Měli bychom mít snahu (bez rozdílů věku), o tyto chvíle pečovat a rozmnožovat je.

Nemám právo někomu radit jak a kolikrát se modlit anebo jestli vůbec a jak řešit život ve své farnosti. Můj duchovní život dost často kulhá na obě nohy a vyhlížím, kdy se „nebe otevře“ a dostanu aspoň pusy na čelo. Z téhle pasivity obvykle nepovstane nic. Těžko najít něco, když člověk „sedí na zadku“.

Ale přeci jen jednou, když jsem byla na procházce jako dobrovolnice s jednou klientkou, jsem zažila „malý zázrak“. Šly jsme bok po boku a každá si mlčela to své a bylo nám dobře. Když jsme ale míjely křížek mezi dvěma lípami, moje společnice zamávala. Bylo to takové to dětské „pa pa pa“. „Vy jste zamávala?“, zeptala jsem se jí s úžasem. „Ježíšek krásnej.“ Odpověděla mi na vysvětlenou a oči jí zazářily láskou. Samozřejmě, že se trefila do černého a já jí trochu záviděla tu čistou pravdu, kterou v sobě nosí i tu bezprostřednost, s jakou ji dává najevo.

On je stále přítomný a nabízí se nám tolika způsoby. Je potřeba jen chtít se s ním setkat. Otevřít srdce, mysl, oči, uši... Došlo mi, že člověk nemusí cestovat zas až tak daleko. Někdy stačí vyrazit za humna.

Markéta Požárová

Úmysly Apoštolát modlitby papeže Františka

Listopad: Za papeže

Modleme se za Svatého otce, aby při plnění svého poslání i nadále s pomocí Ducha Svatého doprovázel svěřené stádo ve víře.

Národní úmysl: Za ty, kdo nežijí svou víru

Modleme se za ty, kdo nežijí podle svého křtu, aby je síla přijaté svátosti přivedla k činnému životu s Bohem.

Prosinec: Za osoby se zdravotním postižením

Modleme se, aby lidé se zdravotním postižením byli v centru pozornosti celé společnosti a aby instituce podporovaly programy začleňování, umožňující jejich aktivní účast.

Národní úmysl: Za lidi bez naděje

Modleme se za všechny, kdo jsou zklamaní, unavení a bez naděje, aby pro ně bylo adventní a vánoční období časem nového světla.

Denní modlitba

Celosvětové sítě modlitby s papežem (Apoštolátu modlitby)

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

úmysl papeže

národní úmysl

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie z Lisieux, oroduj za nás!

Jak se žilo na prosečské faře

(úsměvně i trpké zážitky kněží) – pokračování z minulého čísla

Další kněz, o kterém se zmíníme, je P. Josef Jan Krejčí, ten u nás byl od 30. června 1870 až do své smrti 2. srpna 1877. Tento kněz od roku 1852 působil ve Vysokém Mýtě, a protože tam byl dlouhých 18 let, tak se s ním takto loučili: 29. června v 6 hodin ráno odsloužil ve vysokomýtském kostele mši svatou a po ní jen s tíží a s namáháním dal milovaným farníkům s Pánem Bohem. Na desátou hodinu byl stanoven odjezd; shromáždili se všichni c. k. úředníci v uniformách, ozbrojený sbor ostrostřelců, zpěvácký spolek, spolek Sokol a zástupy lidu. Po dojemném rozloučení si sedl nový pan farář na kočár, který poslali z Proseče, a jel doprovázen 10 jinými povozy kolem náměstí za hlaholu všech zvonů, jen volným krokem a dával po celé cestě lidem, kteří téměř tvořili špalír, srdečné „S Bohem“. Na cestě u Cerekvice se někteří vrátili, ale největší část jela až do Proseče. Mimo to se na cestě připojili litomyšlský pan děkan a také cerekevický, morašický a řepnický pan farář. Když jeli kolem zámku Novohradského, spatřil nový pan farář v jednom otevřeném okně stojícího pana hraběte a paní hraběnkou. Kronika doslova uvádí: „Oba hlavou přívětivě kývajíc a rukou kynouce jej vítali.“

Za nesnesitelného vedra dorazili po 2. hodině do Proseče. Až do Boru přijeli z Proseče naproti. Za střelby z hmoždířů a hudby byl vše uvítán nový pan farář na kraji městečka od obecní prosečské rady se starostou p. Josefem Vobejdou. Na kraji náměstí ho uvítala školní mládež. U sochy svaté Trojice byl očekáván skutečským děkanem a biskupským vikářem P. Josefem Kopeckým. Za hlaholu zvonů a neobyčejného množství lidí místních i přespolních byl P. Krejčí uveden do chrámu, kde byl vykonán instalační obřad.

A jak se mu u nás vedlo? Kronika uvádí, že „biskupská vizitace v roce 1876 byla největší duchovní radostí, kterou pan farář Krejčí v Proseči zažil. Pro své zásluhy a věrné plnění svých povinností byl vyznamenán titulem „čestný děkan“. Jinak ale stávaly se poměry jeho zde čím dál tím trapnějšími. Byl velice dobročinný a nemohl nikdy vyjít se svými příjmy. Sám hospodářství nerozuměl, a protože se spoléhal ve všem na cizí lidi, byl z hospodaření na zdejší faře velice nešťasten. Stíhal ho častý pád dobytka a neúroda tak, že víc a víc do dluhů zabředal. Aby si pomohl, zažádal si o uvolnění děkanství v Poličce. To

však nedopadlo. Zklamán ve svých nadějích a sužován svými věřiteli, začal farář tělesně churavět, choroby se rozmáhaly víc a více. Nemoc se nakonec zhoršila tak, že 2. srpna 1877 umírá. Zůstalo po něm mnoho nezaplacených dluhů a sestra, která se nuzně živila vyučováním ručních prací. Brzy ale měla přijít i o tuto jedinou práci, protože ji její bývalí přátelé zažalovali u okresní školské správy ve Vysokém Mýtě, že pro své stáří, bylo jí více než 50 let, není schopna zastávat místo industriální – průmyslové učitelky, že nemá zkoušky. Ale Bůh ji neopustil, našla přátele, díky nimž zkoušky v Praze složila a obdržela lépe placené místo.

Na uprázdněnou faru nežádal nikdo z bývalého duchovenstva patronátního (novohradského), ani ustanovený administrátor Emil Kapoun, který se bál neuspořádaných poměrů po smrti zadluženého faráře Krejčího. Ve Vysokém Mýtě působil jako učitel a katecheta na občanské škole Alois Kopecký, který se nejdříve poptal u důstojného pana vikáře Josefa Pochyby v Nových Hradech, zdali by mohl s nadějí o uprázdněnou faru zažádati; a pak podal osobně žádost nejdůstojnějšímu panu biskupovi. Protože byl od něho velmi milostivě přijat, poslal písemně žádost vysokorodému panu patronovi, Antonínu hraběti Harbuval Chamaré. Hlásili se však mimo něj ještě 4 kněží – 3 farářové starší, zasloužilí a jeden kaplan, také starší. Proto byl v návrhu biskupské konzistoře panu patronovi, hraběti Chamaré, k presentaci jmenován až na posledním pátém místě. Nečinil si tedy pražádné naděje, že by faru mohl dostat i také nikde kvůli tomu nebyl a protekce nehledal. Proto bylo překvapení jeho tuze veliké, když ho došla zpráva, že vysokorodý pan patron jej dne 10. prosince 1877 navrhl ke jmenování na prosečskou faru. Lekl se té zprávy a se strachem pomýšlel, není-li přetěžký úkol faráře v osadě dosti rozsáhlé a smíšené. Věděl také, že mu bude záviděno, že bude od spolubratří podezříván a pomlouván, což také se vše stalo. Ale spoléhaje na pomoc Boží a vzývaje ochranu Rodičky Boží a sv. Mikuláše, jel do Hradce Králové, kde byl P. Alois Kopecký 17. prosince roku 1877 investován, tedy uveden do úřadu.

Pokračování příště.

Z farních kronik zpracoval jáhen Josef

Kalendář

NE 1. 10.	26. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	
	<i>Proseč:</i>	17. – 19. svátost smíření, adorace
ST 4. 10.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
SO 7. 10.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv.
NE 8. 10.	27. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	
NE 15. 10.	28. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i> <i>Posvícení v Nových Hradech a v Perálci</i>	
PÁ 20.10.	<i>Chotovice</i>	10.30 mše sv. v kapli sv. Josefa
NE 22. 10.	29. neděle v mezidobí - Misijní neděle <i>Bohoslužby jako obvykle, v Proseči Misijní jarmark</i>	
ČT 26. 10. - NE 29. 10.	Podzimní prázdniny pro mládež	
NE 29. 10.	30. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	
	<i>Nové Hradý</i>	17. – 18. svátost smíření
ST 1. 11.	SLAVNOST VŠECH SVATÝCH	
	<i>Perálec:</i>	16.00 mše sv. + pobožnost na hřbitově
	<i>Nové Hradý:</i>	17.15 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.30 mše sv.
ČT 2. 11.	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	
	<i>Nové Hradý:</i>	16.15 pobožnost na hřbitově 16.45 mše sv.
	<i>Proseč:</i>	18.00 mše sv. 19.00 pobožnost na hřbitově
SO 4. 11.	<i>Chotovice:</i>	16.30 mše sv. + pobožnost na hřbitově
NE 5. 11.	31. neděle v mezidobí	
	<i>Proseč:</i>	8.00
	<i>Nové Hradý:</i>	9.30
	<i>Chotovice:</i>	11.00 posvícení
	<i>Proseč:</i>	17 – 19 svátost smíření, adorace
ST 8. 11.	<i>Perálec:</i>	17.00 svátost smíření 18.00 mše sv.
NE 12. 11.	32. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	
PÁ 17. 11.	<i>Chotovice</i>	10.30 mše sv. v kapli sv. Josefa
NE 19. 11.	33. neděle v mezidobí <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	
SO 25.11.	<i>Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové</i>	
NE 26. 11.	Slavnost Ježíše Krista Krále <i>Bohoslužby jako obvykle</i>	

Intence Nové Hradý

- 15.10. Za Věru Boštíkovu a sestru. **ž: Kateřina Spithoven**
 22.10. Na úmysl dárce. **ž: Vendula Nováková**
 29.10. Za rodiče Víchovy a syna Jana. **ž: Karel Vopařil**
 5.11. Za Josefa Halouska a rodiče, za rodinu Víškovu a syna. **ž: Pavla Bubnová**
 12.11. Za rodinu Sokolovu, Kulhavých, Pohorských, Horákovu a Blažkovu. **ž: Romana Poslušná**
 19.11. Za Jana Němečka, manželku Růženu, syna Jana a Stanislava. **ž: Dáša Nováková**
 26.11. Za Václava a Bohumilu Staňkovy, děti, vnoučata, za obrácení a dar víry. **ž: Kateřina Spithoven**
 3.12. Za Boží ochranu a pomoc pro rodinu Němečkovu, Morávkovu a Nešporovu. **ž: Pavla Bubnová**
 10.12. Za Jaroslava a Marii Holomkovy a rodiče z obojí strany. **ž: Karel Vopařil**
 17.12. Za Bohumilu a Václava Staňkovy, děti a vnoučata a za rod Staňkových a Beránkových.
ž: Vendula Nováková
 24.12. Za rod Poslušných a Jiskrových.
ž: Romana Poslušná
 24.12. půlnoční mše sv. **ž. Michal Novák**
 25.12. Na poděkování.
 26.12. Za Josefa a Marii Chadimovy, děti, vnoučata a pravnoučata. **ž: Pavla Bubnová**
 31.12. Za rodinu Poslušných, Andrlů a ten celý rod.
ž: Dáša Nováková
 1.1. **ž: Karel Vopařil**

Intence Proseč

- 1.10. Za rodiny Víškovy a Skalníkovy, živé i zemřelé
 2.10. Na úmysl dárce
 4.10. Za Martičku Baťovu, rodiče a sestru
 5.10. Za rodinu Kmentovu a manžele Píšovy
 6.10. Za rodiče Biberlovy, jejich sourozence a rodiče z obojí strany
 8.10. Za Marii a Jaroslava Macháčkovy, 2 zetě, vnuka, rodiče a sourozence
 9.10. Za Antonína Haikra, Marii Rešovou, oboje rodiče a za Václava Daříčka. Za Boží pomoc a dar zdraví pro Jiřinku
 13.10. Za Františka Skálu, syna Leoše, rodiče Sodomkovy a Skálovy, za živé i zemřelé těchto rodů
 15.10. Za Josefa a Růženu Dostálovu a ten rod
 18.10. Za Josefa a Marii Zelenkovou a rodiče z obojí strany
 20.10. Za rodiny Roušarovy a Špíchalovy, živé i zemřelé
 22.10. Za Štěpána a Anděla Špíchalovy
 23.10. Za Boženu Baťovu, manžela a dcery
 29.10. Za rodinu Košňarovu, živé i zemřelé
 1.11. Za P. Josefa Čechala, živé a zemřelé kněze
 3.11. Za Marii Protivínskou a její rodinu
 5.11. Za Marii Lettlovu, manžela a rodiče, Boží ochranu a dar víry pro živou rodinu
 8.11. Za Zdenku Cimburovou a rodiče
 10.11. Za rodinu Skálovu a na poděkování za dar života 94 let
 12.11. Za Stanislava a Marii Soukalovy, sestru Boženu a bratry Oldřicha a Jiřího
 15.11. Za Boženu a Jaroslava Melicharovy a celý rod
 17.11. Za Miroslava Šlapku, manželku a celou rodinu
 19.11. Za manžele Krejčovy, za rodiny jejich dětí s prosbou o dar víry a Boží požehnání
 22.11. Za Emilii a Josefa Nešetřilovy a Boží požehnání pro celou rodinu
 24.11. Za rodinu Bílých
 26.11. Za Bohuslava Hromádku, syna Lukáše

Nedělní čtení Proseč

1/10/2023	Skalníkovi
8/10/2023	Dastychovi
15/10/2023	manželé Taláckovi
22/10/2023	Špíchalovi
29/10/2023	Košňarovi
5/11/2023	Roušarová Zuzana, Rejman Dominik
12/11/2023	Košňarovi
19/11/2023	Vobejdová Božena, Groulová Marcela